

Košický zborový list

„V srdci som si skryl tvoju reč, aby som proti tebe nehrešil.“ (Žalm 119, 11)

Martin Rázus

BOŽE,

*Tys ´ videl cirkev schnúť,
však nedals ´ pravde zahynúť,
hoc oheň pálil - tiekla krv...
a Tys ´ i dnes Ten – jak i prv!*

*Prosíme v tomto čase bied,
jak predkov niekdy nás tiež ved',
praj chleba, k dielu pohody
a slovu svojmu slobody!*

*Nech máme ruky do práce
a srdcia vierou horiace,
rodičia, dietky do venca
sťa ovce Tvojho ovčienca!*

*A jak svoj dom – tak po vôli
chceme mať školy, kostoly,
kde preniká i hrud' i um,
to Tvoje evanjelium,
čo radosť množí, zmierni kríž
a zdvíha z prachu v nebies výš!*

*No – najmä ostňov bodliaka
nech sa nám duša neláká,
a neplaší moc nečistá,
hoc príde trpieť pre Krista...
daj vodcov, čo nás povedú,
s úsmevom smelo dopredu
a viera divy vykoná!*

Len žehnaj hradbám Siona!

NECH SA BOŽIE SLOVO ŠÍRI RÝCHLO

Text: 2.Tes 3,1-5

Milí bratia a milé sestry!

Hoci sme už podľa Sprievodcu čitateľa Biblie začali čítať novú biblickú epištolu, predsa sa ešte vrátim k tej predošlej – k 2. epištole Pavla Tesalonickým. Sčasti preto, lebo sme o nej na našich spoločných kázňach nehovorili, sčasti preto, že jej odkaz je „reformačný.“

Náš výklad začneme niekoľkými informáciami o Tesalonickom zbore. Medzi Pavlovými cirkevnými zbormi v tom čase vládol jeden – nie neznámy a ľudskej prirodzenosti vôbec nie cudzí spor – spor o prvenstvo. Každý zbor si zakladal na tom, aby bol v niečom prvý. Zbor tesalonický a filipický súperili o prvenstvo v tom, ktorý z nich bol prvým – apoštolom Pavlom založeným – európskym cirkevným zborom. Ani názory znalcov Písma na túto problematiku sa nezhodujú, že hoci apoštol Pavol bol skôr v meste Filipi než v Tesalonikách, predsa prvým európskym zborom je práve tesalonický. Vo Filipách si totiž získal pre Krista iba jednotlivcov, v Tesalonikách však založil kresťanský zbor. A keďže to bol jeho prvý zbor, poznal ho najdlhšie, a preto sa vytvoril úzky

vzťah medzi apoštolom a Tesaloničanmi. Vďaka tomuto blízkeho vzťahu im mohol napísať 2 rôzne listy – 2 listy v rôznych tóninách. Ten prvý je potešujúci, povzbudzujúci, plný vďačnosti a chvály vzhľadom na život zboru. Druhý list Tesalonickým je už na inej úrovni. Tak, ako sa vyvíjal cirkevný zbor, ako Pavol videl jeho pozitíva i negatíva, nebál sa ani sa nehanbil na ne poukázať. Už nehovorí len v superlatívoch, pretože chce, aby sa tento jeho prvý európsky zbor posunul ďalej v živote viery. Môžeme si však všimnúť jednu zaujímavú vlastnosť apoštola Pavla, ktorá by mohla inšpirovať aj nás. V prečítanom texte už síce dáva svojim bratom úlohu i poverenia, upozorňuje ich na nebezpečenstvo, ale aj tieto slová sú naplnené pocitom zodpovednosti, vyžaruje z nich láska, ktorá viaže apoštola k Tesaloničanom. A túto Pavlovu črtu by sme si mali a mohli osvojiť aj my, bratia a sestry! My sme veľmi často náchylní dávať úlohy, vyčítať, brať na zodpovednosť, ale či zo všetkého tohto nášho konania tiež vyžaruje láska?! Či aj spoza našich výčitiek môžu naši blížni vidieť ten plameň lásky, ktorý by ich mal prežiarit' a priviesť k Ježi-

šovi? Aj naše vzťahy by vyzerali inak, keby sme sa od Pavla naučili najprv chváliť, až potom poukazyvať na nedostatky – aj to s láskou... A úlohy i povinnosti rozdávať v zmysle Exupéryho zásady: „Od každého je možné očakávať iba toľko, koľko je schopný dať.“ Čo teda apoštol chce od Tesalonických a ako ich posmeľuje a nabáda k plneniu ich úloh?

„Nakoniec, bratia, modlite sa za nás.“ Prvé, k čomu nabáda Pavol členov Tesalonického zboru, je modlitba. Tak, ako sme sa to dozvedeli už z jeho 1. listu, keď im napísal: „Neprestajne sa modlite,“ i z tohto listu vyplýva, že modlitbu považuje za neodmysliteľnú súčasť kresťanského života. A za čo sa má tento zbor modliť?

„Za nás, aby sa Pánovo slovo rýchlo šírilo a aby sa oslávilo tak ako u vás, a aby sme sa zachránili od nečestných a zlých ľudí.“ Tesalonickí majú teda mnoho dôvodov na modlitby. „Za nás.“ Píše apoštol. Mohli by sme povedať: Aký egoista, že kladie modlitbu za Božích služobníkov na prvé miesto. Ale z Pavlovej strany nejde o žiadny egoizmus. Len o to, že mu záleží na šírení Božieho slova. A za to sú zodpovední práve Boží služobníci. Preto si teda dovolil prosiť Tesaloničanov, aby predostierali modlitby za nich Pánovi. K vysloveniu tejto Pavlovej žiadosti však mohlo dôjsť iba vďaka tomu, že dobre poznal adresátov a oni dobre poznali jeho. Vedel, že už sú schopní modliť sa nielen za seba, ale majú silu aj na sprostredkujúcu, príhovornú modlitbu za iných. Bratia a sestry! Akým požehnaním je pre duchovného, keď vie, že má za sebou zbor modlitebníkov! Aké dobré je vedieť, že aj naše potreby niekto prináša pred Hospodina! A od ľudí, o ktorých vieme, že sa za nás modlia, že im na nás záleží, sa oveľa ľahšie prijíma kritika, ľahšie sú stráviteľné aj tie slová,

ktoré nám, možno, nie sú práve po vôli. Ale k tomu je potrebný živý vzťah medzi duchovnými a zborom, ku ktorému by sme sa práve v mesiaci reformácie mali a mohli vrátiť. Kiežby nás Pán takýmto živým vzťahom požehnal a obdaroval!

Za duchovných, za apoštolov či vodcov sa Tesaloničania nemali modliť samoúčelne, ale preto, aby sa skrz nich rýchlo šírilo Božie slovo. Aby tú úlohu, ktorú im Pán zveril, dokázali zvládnuť, aby ju považovali za svoju prvoradú povinnosť. A nielen šírenie slova Božieho, ale aj jeho oslávenie medzi ľuďmi. Mohli by sme namietat: Ved' žiaden ľudský tvor nie je schopný zabezpečiť oslávenie slova Božieho v srdciach iných. Isteže nie, lebo jedine Hospodin môže svoje slovo osláviť, ale záleží na tom, ako sa šíri. Ako ho šíria tí, ktorým bolo zverené. Či z povinnosti, pretvárinky, alebo zodpovedne, svedomito a rýchlo. Tak, že o Bohu nesvedčia len slovami, ale celým svojím životom. Lebo Pán Ježiš má mnoho učeníkov, ktorí o Ňom hovoria, ale túži po takých, ktorí Ho aj žijú. A tu sa úloha oslávenia Božieho slova a jeho šírenia presúva z duchovných aj na vaše plecia, bratia a sestry, ktorí čítate Slovo a žijete z neho i ním. Aj váš život by mal a mohol byť oslavou slova Božieho, aby sa šírilo rýchlo – hoci aj bez slov.

Ďalším dôvodom modlitby za vodcov bolo: „Aby sme sa zachránili od nečestných a zlých ľudí.“ Taktiež v záujme rýchleho šírenia Kristovho evanjelia. Pavol teda netají, že kresťania sú a budú vystavení nebezpečenstvu, netvrdí, že zlých ľudí niet, keď prosí, aby sa modlili za záchranu od nich. Existenciu zlých a nečestných zdôrazňuje tým, že „Viera nie je daná všetkým“. Aj táto veta by nás mala zaväzovať. Keďže nám

Pán Boh dal dar viery, mali by sme žiť inak, ako žijú zlí a nečestní ľudia – mali by sme žiť v súlade so zásadami tohto vzácneho daru – daru viery.

A tu Pavol opäť dokazuje, ako dobre pozná podstatu človeka. Vie, že hoci nám bola daná viera, predsa sme odkázaní na pomoc zhora, z neba, - a tak na posilnenie Tesaloničanov i nás píše: „Ale verný je Pán, ktorý vás utvrdí a zachová od zlého.“ Verný je Pán – aj napriek našej nevere. A On nás zachová. Aby sme mohli robiť, čo je nám prikázané. Pavol dôveruje Tesaloničanom, že sa takto budú správať. Ale či môže dôverovať Hospodin aj nám? Či sa my správame podľa toho, čo nám prikazuje Hospodin? Musíme si priznať, že nie vždy.

A čo je vlastne našou úlohou? „Dať si viesť srdce k Božej láske a ku Kristovej trpezlivosti.“ V záujme rýchleho šírenia evanjelia. Aby sa slovo Božie dostalo k čo najväčšiemu počtu ľudí a aby sa medzi nimi oslávilo. K tomu naše srdce potrebuje Božiu lásku, ktorou „prilúbime“ tento svet k Pánovi. Nie je to vždy ľahké, pretože mnohí odmietajú počuť a počúvať o Ňom, a preto nás apoštol nabáda ku Kristovej trpezlivosti. O tej netreba hovoriť. Lebo sa to nedá. Ona siahala až za hrob. A práve tým si nás získala. Ale opýtajme sa, či si môže naša trpezlivosť získať svet?

Prosme nášho Pána, aby nás naučil modliť sa za tých, ktorí šíria Božie slovo, aby sa ono nielen rýchlo šírilo, ale aj oslávilo medzi ľuďmi. Nech nás posilní, aby naše srdce bolo vedené Božou láskou a Kristovou trpezlivosťou a aby sme sa – ako apoštol Pavol – naučili „pre všetkých stať sa všetkým, aby sme niektorých získali pre Krista“, ako to robili naši reformátori. Amen.

Mgr. Erika Domonkošová

VYHODNOTENIE ROZPOČTU ZA 01-06/2010

Príjmy - skutočnosť	
Cirkevná daň	2 726
Sláva Božia a nešpec. dary	2 510
Pokladničky	3 861
Farský úrad	
Iné účelové príjmy	1 900
z toho:	
Príjem na sv. Večeru Pánovu	30
Zborový list	50
Práca s mládežou	
Ofera-potreby pre spevokol diktaf	20
Príjem na rek. FB	247
Geod. práce-poz. úhr. od CB	60
Ofera na bibliu pre dosp. konfirm.	20
Zbierka Byster, povodne	998
Iné ofery	
Úroky	80
Predaj literatúry	395

Spolu	13 410
-------	--------

Výdaje - skutočnosť	
Za užívanie kostola	863
Prevádzka FÚ	928
Telefón FÚ	354
Mzda prac. FÚ	735
Všeob. fond a sen. poplatky	707
Účelové výdavky	1 686
Podpora Byster, Haiti	416
Výdavok na sv. večeru	
Cestovné spevokol	15
Investičné výdavky	542
Zakúp. kosačky	542
Podpora na bývanie	1 711
z toho: 1. Duchovný	610
2. Duchovný	969
kaplán	132
Ostatné výdavky	2 129
z toho:	
Práca s mládežou	486
Iný majetok-do 166,- Eur	213
Občerstvenie - príležitosti	89
Poštovné	12
Drobný nákup	245
Bankové poplatky	88
Pozemok-geod. pr. odvoz zem.	996

Spolu:	9 655
--------	-------

Rozdiel (P-V)	3 755
---------------	-------

Príjmy - rozpočet na r. 2010	
Cirkevná daň	5 000
Sláva Božia a nešpec. dary	6 400
Pokladničky	7 000
Farský úrad	0
Iné účelové príjmy	3 700
z toho:	
Úroky	200
Predaj literatúry	1 000

Spolu	26 100
-------	--------

Výdaje - rozpočet na r. 2010	
Za užívanie kostola	2 000
Prevádzka FÚ	1 000
Telefón FÚ	800
Mzda prac. FÚ	1 700
Všeob. fond a sen. poplatky	1 250
Účelové výdavky	2 000
Investičné výdavky	2 000
Kosačka, prístrešok	
Pivnica FÚ	
Podpora na bývanie	5 000
z toho: 1. duchovný	2 660
2. duchovný	1 940
kaplán	400
Ostatné výdavky	4 500
z toho:	
Nákup literatúry	1 500
Práca s mládežou	700

Spolu:	20 250
--------	--------

Rozdiel (P-V)	5 850
---------------	-------

Stavy a účelové viazanosti finančných prostriedkov k 30.06.2010

Spolu	28 636
z toho:	
pokladňa	143
účty v bankách	28 493

Viazané prostriedky:	27 255
z toho:	
nový kostol*	27 195
Svätá Večera	60

Neviazané prostriedky	1 381
-----------------------	-------

Z UDALOSTÍ ZBORU (júl-október 2010)

Naši mládežníci fungovali ako vždy. Znovu sa zúčastnili na KRM aj na iných mládežníckych táboroch. A čo my? Pracovali sme tak, ako to od nás Boh očakával?

- 4. VII. 2010 – bohoslužba pri príležitosti výročia narodenia Jána Kalvína – vystúpenie zborového spevokolu.
- 18. VIII. 2010 – zasadnutie Finančnej komisie. Vyhodnotenie rozpočtu nájdete na ďalších stránkach nášho Zborového listu.
- 20. VIII. 2010 – neformálne stretnutie duchovných a presbyterov zboru,
- zápisy na náboženstvo a na konfirmačnú prípravu.
- 19. IX. 2010 – stretnutie na tému: Čo pre mňa znamená Boh.
- 4. X. 2010 – seniorátna biblická hodina.

Je to málo alebo veľa? Nech každý zhodnotí sám. Ale nech každý začne hodnotiť od seba. Nemohol/nemohla som urobiť niečo aj ja? Čo som urobil/urobila pre náš zbor v tomto štvrtroku? Mohol náš zbor rásť skrz mňa?

Mgr. Erika Domonkošová

UZNESENIA

Z PRESBYTERSKEJ SCHÔDZE KONANEJ DŇA 6. X. 2010

- 25/2010: Presbyterstvo schvaľuje objednávku č. j. 144/2010: Objednávka na vypracovanie projektu a prípravnú inžiniersku činnosť na stavbu – Elektrifikácia územia Bardejovská ul. Košice.
- 26/2010: Presbyterstvo schvaľuje príspevok na cestovné pre pána farára na vyučovanie náboženstva vo výške 20 eur mesačne počas školského roka.
- 27/2010: Presbyterstvo schvaľuje Vnútrozborový štatút po zapracovaní pripomienok synodného radcu P. Bástiho.
- 28/2010: Presbyterstvo schvaľuje postup v prípade čiastočnej úhrady cirkevnej dane. Na nedoplatok bude členovi zboru zaslaný šek na jej vyrovnanie.
- 29/2010: Presbyterstvo schvaľuje návrh podpory pre pána kantora Gabriela Szakála z projektu Partnerhilfe.
- 30/2010: Presbyterstvo odsúhlasilo odpredaj sporáka z Farského bytu pre pána farára v cene 300,- Eur.
- 31/2010: Presbyterstvo odsúhlasilo zakúpenie multifunkčného zariadenia na Farský úrad do výšky 150,- Eur.

Na základe zápisnice spracovala:
Mgr. Erika Domonkošová

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE (október-december)

OKTÓBER:

- 4. X. – seniorátna biblická hodina pre okolie Košíc,
- 17. X – Reformačné popoludnie na tému: Solus Christus, Sola scriptura (jedine Kristus, jedine

Písmo) v Reformovanom kostole v Košiciach. Na tejto bohoslužbe bude slovo Božie zvestovať Vdp. zástupca biskupa Marián Hamari a prednáškami ju obohatia Dávid Vargaesťok a Miroslav Kovaľ. Budeme si môcť vypočuť aj vystúpenie spevokolu z Michaloviec a z Košíc.

- 27. X. – Ekumenická ďakovná bohoslužba za úrodu v Reformovanom kostole v Košiciach so začiatkom o 18.00 hod.
- 31. X. – 8.30 – slávnostná bohoslužba s vyslužením Svätej Večere Pánovej,
- 31. X. – spoločná bohoslužba s členmi Maďarského reformovaného cirkevného zboru Košice pri príležitosti Dňa reformácie so začiatkom o 17.00 hod. Táto bohoslužba bude obohatená vystúpením spevokolu.

NOVEMBER:

- 8. XI. – seniorátna biblická hodina pre okolie Košíc so začiatkom o 17.00 hod. na Farskom úrade Slovenského reformovaného cirkevného zboru v Košiciach,
- 14. XI. – stretnutie krstených detí a ich rodičov s duchovnými, presbytermi zboru a s kresťanským psychológom,
- 21. XI. – seniorátne valné zhromaždenie v Tušiciach,
- 14.-28. XI. – Festival sakrálneho umenia,
- 28. XI. – 8.30 hod. – vysluženie Svätej Večere Pánovej pri príležitosti 1. adventnej nedele a začiatku nového cirkevného roka.

DECEMBER:

- 5. XII. – adventné stretnutie členov zboru so sestrou farárkou Danuškou Hudákovou.
- Príprava balíčkov pre deti z detských domovov.
- Príprava vianočného programu detí a dospelých.
- 6. XII. – seniorátna biblická hodina pre okolie Košíc so začiatkom o 17.00 hod. na Farskom úrade

Slovenského reformovaného cirkevného zboru Košice,

- vysluhovanie Svätej Večere Pánovej pre starších a chorých členov nášho zboru,
- vystúpenie detí s vianočným programom,
- vystúpenie spevokolu Jána Kalvína pri príležitosti vianočných sviatkov,
- 17. XII. – stretnutie seniorátnej mládeže v Košiciach,
- 26. XII. – Česká ekumenická bohoslužba.

Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová

Oľga Szélesová PODIVNÍ VERIACI

Raz rozjímal istý duchovný a márne strácal čas.

„Prečo ten brat nám podobný nechce prísť medzi nás?“

Veď pomáha nám dušou, telom, veď nie je našim nepriateľom!

Prečo len nemá žiadnu túžbu prísť k nám na bohoslužbu?

Vraví, že pokrytco tých zná, že atmosféra tam býva vždy zlá.

Nuž zasadol aj starších zbor a stalo sa to čo najskôr, tí rozhodli sa navždy raz, odhodlali sa pre odkaz.

Odkážme mu to, prosím, hneď... tak znela starších odpoveď,

„ešte je voľná lavica aj pre ďalšieho pokrytca“.

Dodatok:

Lež z milostivej vôle Pána, do chrámu chodieval už syn,

Tak otcovi je príkladom. Možno raz príde celý dom.

(Podľa skutočnej udalosti)

AKO PLNÍME SVOJE SLUBY BOHU?

Už dlhý čas ma trápi viacero vecí, súvisiacich s duchovným zdravím a stavom nášho zboru. Verím, že viacerí - a veľmi rád by som použil slovo „všetci“, - len neviem, do akej miery ho môžem smelo použiť - chceme, aby náš zbor bol zborom, v ktorom sa úprimne hľadá a plní vôľa Božia. Každý z nás vo svojom živote už niekoľkokrát učinil nejaký sľub. Jeden z mnohých sľubov sa činí v prípade, že reformovaní rodičia chcú pokrstiť svoje dieťa. Je to sľub pri svätom krste.

Neoddeliteľnou súčasťou svätého krstu v reformovanej cirkvi sú citované slová Pána Ježiša Krista, ktoré povedal svojim učeníkom pred svojím nanebovstúpením (Mt 28, 18-20). Rodičia a krstní rodičia ucinia pred cirkevným zborom vyznanie viery a sľub. Vyznanie a sľub ich zaväzujú k určitým povinnostiam voči krstnému dieťaťu, Trojjedinému Bohu a Jeho cirkvi. Slová sľubu sú jasné a zrozumiteľné. Na otázku duchovného, ktorá k nim pred krstom zaznie: „Či sľubujete, že keď Boh zachová život tohto dieťaťa, budete ho odteraz tak vychovávať a dáte ho tak vychovávať, aby ono raz dobrovoľne vydalo svedectvo o svojej viere v Boha Otca, Syna a Duchu Svätého?“ rodičia a krstní rodičia odpovedajú nahlas: „Sľubujeme.“

Ako sa tento sľub naplňa v praxi duchovného života nášho cirkevného zboru? Za výchovu pokrstených detí sú v prvom rade zodpovední rodičia, krstní rodičia a aj rodina, v ktorej dieťa vyrastá. Sľub to jasne definuje: „**budete ho** odteraz tak vychovávať.“ Ďalej sa rodičia v sľube zaväzujú k tomu, že ich dieťa bude vychovávané aj inými inštitúciami. Cirkvou a školou. Teraz hovoríme o cirkevnej výchove. Výchova pokrsteného

dieťaťa má smerovať ku konkrétnemu, jasnému cieľu. „... **a dáte ho** tak vychovávať, aby ono (dieťa) raz dobrovoľne vydalo svedectvo o svojej viere v Boha Otca, Syna i Duchu Svätého.“

Po páde bývalého režimu sa mnohí ľudia hrnuli do cirkvi. Mnohí dávali krstiť svoje deti, lebo chceli, aby ich deti boli pokrstené. A čo ďalej? Mnohí, a nielen oni, zabudli na plnenie sľubu, ktorý pri Svätom krste ucinili. Čo sa stalo s ich sľubom, ktorým sa zaviazali Bohu i reformovanej cirkvi? Ved' sľubovali, že budú učiť svoje deti všetkému tomu, čo Pán Ježiš vo svojom Slove prikázal, že sa postarajú o náboženskú výchovu svojich detí aj v cirkvi. Koľkí priviedli (privádzajú) svoje deti na reformované náboženstvo? Koľkí prišli (prichádzajú) do nášho kostola spolu so svojimi deťmi? Koľkí sa postarali (starajú) o konfirmačnú prípravu a konfirmáciu svojich detí? Koľkí z ich detí budú vernými členmi reformovanej cirkvi a vernými učeníkmi Pána Ježiša Krista? Koľkí rodičia v našom zbore svoj krstný sľub pri svojich deťoch naozaj splnili?

V Košiciach je 40 základných škôl, množstvo stredných škôl, gymnázií a niekoľko univerzít. Mnohí členovia nášho zboru nemajú predstavu o tom, čo všetko sa skrýva za vyučovaním reformovaného náboženstva a za konfirmačnou prípravou našich detí v našom meste. Teraz len o náboženstve. Každý školský rok sa na základných školách konajú zápisy. Rodičia vyplnia prihlášku, prostredníctvom ktorej majú možnosť prihlásiť svoje dieťa na vyučovanie reformovaného náboženstva. Mnoho rodičov si napriek tejto možnosti vyberie etiku. Prečo? Je to pohodlnejšie a jednoduchšie. Etika sa väčšinou vyučuje v rámci dopoludňajších hodín. Reformované náboženstvo? Len popoludní. Prečo? Nemáme dost' prihlásených žiakov

k tomu, aby sme mohli vyučovať predpoludním, ako je to u rímskokatolíkov. S veľkými problémami dokážeme zlúčiť jednu skupinu z prvého a druhého stupňa z jednej, či z blízkeho okruhu niekoľkých základných škôl. Vyučovať žiakov od prvého po deviaty ročník v jednej skupine je pre vyučujúceho náboženstva veľmi náročná úloha. Začiatkom každého školského roka sa niektorí rodičia pýtajú: Prečo sa ešte nevyučuje reformované náboženstvo? Prečo? Škola musí najprv pripraviť svoj rozvrh hodín vrátane rôznych krúžkov. Mimo toho niektorí rodičia zapisujú svoje dieťa napr.: na hru na hudobný nástroj, na jazyky, športy a pod... Nie som proti tomu, ale - a až kdesi na konci toho všetkého je reformované náboženstvo. Kým sa to všetko „utrasie“, prejdú často aj dva-tri týždne. Keďže školy majú populudní kvôli krúžkom obsadené triedy, veľmi ťažko sa hľadá voľná trieda pre vyučovanie reformovaného náboženstva. Reformované náboženstvo vyučujeme niekoľko rokov na troch základných školách. Prečo len na troch? Niekoľko dôvodov. Náboženstvo je možné popoludní vyučovať jedným duchovným počas 3 dní v týždni, v pondelok, utorok a stredu. Na tieto hodiny sa duchovný musí pripraviť. V ideálnom prípade by sa mohlo vyučovať na šiestich ZŠ, ale iba v ideálnom. Prečo? Aká je realita? Duchovný môže vyučovať maximálne štyri školy. Začiatok prvej vyučovacej 45 minútovej hodiny môže začať najskôr po obede (po stravovaní) o 14:00, najneskôr o 15:00 - 15:30. Duchovný sa potom musí behom 15 - 20 minút prepraviť autom na ďalšiu školu, kde vyučovanie začína o 15:00, alebo o 15:30. Autom preto, lebo inak sa to nedá stihnúť. V stredu a v prípade kajúcich bohoslužieb v utorok a vo štvrtok duchovný v rámci rozpisu začína slúžiť o 17:00 v kostole. Na adresu vyučovania odznela

aj takáto otázka: Nemohlo by sa náboženstvo vyučovať aj na Farskom úrade? 1.Kedy? 2.Koľkí rodičia sú ochotní pravidelne privieť svoje ratolesti na Faru, a potom si po ne prísť po vyučovaní zo sídlisk, napr. z Ťahanoviec, Jazera, KVP, Terasy, ale aj zo Starého mesta? Moje skúsenosti z reálneho života sú pragmatické. Mnohí mladí zamestnaní rodičia sa nemôžu uvoľniť zo zamestnania a privieť svoje deti na Faru, takže im viac vyhovuje vyučovanie náboženstva ich detí v škole. Okrem toho dôvodu na margo vecí. Na spomínaný podnet začiatkom tohto školského roka bola z kazateľne ohlásená možnosť vyučovania našich detí na fare. Koľkí mali záujem? Pracovníčka úradu, u ktorej sa mal záujem rodičov nahlásiť, nezaevidovala nikoho. V ďalšom, čo sa týka využitia (obsadenia) farských priestorov, sú tu isté limity. Ide o úradné hodiny dopoludnia:(utorok, streda, piatok, 9:00-13:00), popoludní:(štvrtok, 14:00-18:00, piatok,13:00-15:00). Vo štvrtok sa od 16:00 do 17:00 koná biblická hodina pre dospelých. Od 17:00 cca do 19:30 sa koná nácvik zborového spevokolu Jána Kalvína. V piatok, po úradných hodinách od 15:00 do 16:00 má 1. duchovný 1. konfirmačnú prípravu, od 16:00 do 17:00 2.konfirmačnú prípravu a od 17:00 do 19:30 biblickú hodinu mládeže. V sobotu sa duchovný pripravuje na nedeľné bohoslužby, prípadne sobášu. Rodičia s deťmi v piatok popoludní, alebo v sobotu zväčša cestujú k starým rodičom. V nedeľu sa konajú bohoslužby a nedeľná besiedka. Okrem toho v týždni nielen dopoludnia, ale aj popoludní duchovný slúži na pohrebných obradoch. Duchovný vybavuje administratívu úradu. Do týždenného programu duchovného patria pohovory, súvisiace s krstom, sobášom, pohrebom, či s bezdomovcami, sirotami z detských

domovov, návštevy rodín, návštevy v nemocnici, v domácnosti, vyslúženie Svätej Večere Pánovej v domácnostiach alebo v nemocniciach chorým na ich požiadanie, konfirmačná príprava dospelých. Duchovný sa zúčastňuje zasadnutí Ekumenického spoločenstva (ES) Košice vo večerných hodinách, ako aj aktivít, súvisiacich s činnosťou ES. Duchovný berie účasť aj na zasadnutiach Evanjelickej aliancie a komunikuje s Magistrátom mesta Košice. Do programu duchovného patria aj ďalšie mimozborové aktivity organizované OH seniorátom a Generálnou cirkvou. zúčastňuje sa stretnutí duchovných organizovaných vedením OH seniorátu. Zúčastňuje sa povinných školení duchovných organizovaných Generálnou cirkvou. Spolu s 2. duchovnou a kurátorkou zboru pripravuje a uskutočňuje presbyterské schôdze cirkevného zboru.

V minulosti i nedávnej dobe pomáhali 1. duchovnému pri vyučovaní náboženstva katechéti či zborový kaplán. Náboženstvo posledné dva roky môže vyučovať iba osoba s pedagogickým vzdelaním. Niektorí katechéti našej cirkvi majú síce ukončený katechetický seminár, ale nemajú potrebné pedagogické vzdelanie, ktoré riaditelia škôl vyžadujú, takže nemôžu učiť. Niektorí pedagogickí pracovníci v zbore pedagogické vzdelanie majú, no chýba im katechetické

Mám túžbu napíňať Pánov príkaz, činiť deti nášho zboru, našej cirkvi učeníkmi Pána Ježiša Krista. Kto sa pridá? Niektorí sa pridali už dávnejšie. Pomáhali mi a pomáhajú pri deťoch v nedeľnej besiedke, pri konfirmandoch, pri mládeži a niektorí v minulosti aj pri vyučovaní náboženstva. Ak nebudeme naše deti zodpovedne, láskavo viesť a vychovávať v Pánovi ako rodičia, krstní rodičia, starí rodičia, presbyteri, členovia zboru, potom nelamentujeme nad ich životnou

cestou. Potom nehovoríme skepticky, „že je nás málo.“ Nepýtajme sa, aká bude budúcnosť nášho zboru, keď neposlúchame príkazy Pána Ježiša Krista. Pýtame sa, kde sú deti, konfirmandi, mládež. Je to správna otázka. Naozaj, kde sú tie naše deti, keď sa konajú bohoslužby? Čo robia v takom čase? Pýtajme sa aj na to, čo všetko sme urobili ako rodičia a členovia zboru preto, aby naše - a nielen naše deti boli spolu s nami v kostole, žili pre Krista a boli Jeho učeníkmi. Neurobili sme niekde chybu? Ak je to tak, nemali by sme činiť pokánie a niečo s tým urobiť?

Istá žena Starého zákona dala sľub Bohu, že keď ju požehná synom, obetuje Mu ho na celý život. (1 Sam 1, 11; 1Sam 1Sam 1,27. 28.) Áno, bola to modliaca sa žena Anna. Samuela, ktorého si vyprosila, odovzdala do celoživotnej služby Bohu. Časom sa z neho stal veľký a oddaný služobník Boží známy v celom Izraeli. Ak sa niekoho dotkli tieto riadky, nech sa pridá v našom zbore k tým, ktorí činia a chcú činiť učeníkmi Pána Ježiša naše deti.

*Mgr. Jaroslav Széles,
1. duchovný*

VŠETKO MÁ SVOJ ČAS

Znovu sme sa presvedčili, že Božie slovo je pravdivé. Už asi 3 roky som do Plánu duchovnej činnosti dávala neformálne stretnutie duchovných a presbyterov zboru. A na každej výročnej schôdzi som musela konštatovať, že sa nesplnilo. Nepredpokladala som, že sa očakáva iniciatíva odo mňa. Ale v roku 2010 som si povedala, že stačilo plánovať – treba aj robiť!!!

A tak sme sa dohodli, že sa dňa 20. VIII. 2010 stretneme u nás doma – v Šaci. Presbyterov som požiadala, aby prišli autobusom –

nech vedia, ako dobre sa cestuje. Túto možnosť využil až jeden z našich bratov!

Napokon sme sa zišli 13 a bolo nám výborne. Všetci sme si pochutnali na „ekumenickom“ guláši, ktorý pripravila moja mama spolu s našou katolíckou susedou, i na dobrotách, ktorými sa k nášmu stretnutiu pričínili jeho účastníci. Keďže však „nielen chlebom je človek živý,“ začali sme Božím slovom a modlitbou a naše stretnutie sme obohatili spevom piesní z nášho Spevníka, ako aj našimi dobre známymi „východniarskymi“ piesňami.

Rozišli sme sa s vedomím, že nestačí sedieť na presbyterských schôdzach, dvíhať ruky pri hlasovaní, treba sa spoznávať aj inak – menej formálne, keď sa nikto nehanbí byť sám sebou. Verím, že toto naše stretnutie bolo prvé, ale nie posledné a po prečítaní tohto príspevku naň dostanú „chuť“ aj ďalší členovia presbytéria.

Teším sa na vás o rok.

Mgr. Erika Domonkošová

BOHOSLUŽBA SO SVEDECTVAMI

Dňa 19. septembra 2010 o 15.00 hod. sa v našom Reformovanom kostole uskutočnila bohoslužba, ktorá sa tak trochu vymykala bežnému zvyku. Možno aj kvôli tomu sa tam neodvážilo prísť mnoho ľudí. Škoda, mohli nazbierať trochu odvahy – aspoň zo zvedavosti. Obsah bohoslužby nebol obvyklý, ale s prídavkom. Totižto: Hospodin vzbudil v niekoľkých ľuďoch túžbu po svedectve. S cieľom budovať zbor cez vzťahy a osobné odhalenie sa pred zhromaždených ľudí postupne predstavili 4 ženy.

Najprv svedčila o svojom živote sestra Etelka Brnová, ktorá hovorí

la, že máme hľadať Krista, máme chodiť ta, kde je Boh prítomný, alebo Ho aspoň celou silou hľadať.

Ako druhá vystúpila sestra Boženka Kupčíková. Tá zo svojho života prezradila, že uverila na evangelizácii Billyho Grahama a odvtedy prežíva radosť z viery a Božej prítomnosti. S radosťou navštevovala aj zborový spevokol. Vravela, že mávali aj vystúpenia v domovoch dôchodcov, kde mohli nimi tešiť starších ľudí pri ich pomaly ubiehajúcich dňoch. Teraz jej už zdravie službu v spevokole nedovoľuje – poznamenala tak trochu so slzami v očiach.

Posolstvo Lenky Terpovej, ktorá vystúpila ako tretia, vravelo, že Boh je osobný a čas s Ním v modlitbách cítiť.

Ako posledná nás do svojho života pozvala pani farárka Erika Domonkošová. S Bohom sa po prvýkrát stretla v Základnej škole pre nevidiacich v Levoči skrz jednu pani učiteľku, ktorá sa jej ujala už od počiatku kvôli ťažkostiam so slovenským jazykom, keďže pochádza z rodiny, kde sa rozprávalo viac po maďarsky ako po slovensky. Druhýkrát odpovedala pani farárka na Božie volanie, keď sa nezriekla štúdia v Reformovanom katechetickom seminári popri štúdiu na vysokej škole (vtedy ešte občajnej, svetskej v Prešove.) O tom, že Boh je osobný, nám povedala v tej súvislosti, že sa jej prihovorel skrz Bibliu veršom z Rút: „Vtedy Bóaz oslovil Rút: Počuj, dcéra moja! Nechod' paberkovať na iné pole ani neodchádzaj odtiaľto, ale drž sa len mojich služobníč!“ (Rút 2,8) Vtedy pochopila, že ju volá na prácu v reformovanej cirkvi, kde má zostať a pracovať.

Čo na záver? Čo nám to dáva, keď počujeme svedectvá? Vieru. O Bohu treba hovoriť a ešte častejšie o každodenných osobných zázrakoch.

A. K.

Angela Borovská CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ

*Ty, Pane, si chlieb nášho života.
Ty, Pane, si naša láska a dobrota.*

*Bez Teba, Pane, sme stratení,
keď sme hladní, daj nám chlieb
každodenný.*

*Požehnaj nám tento chlieb,
ktorý z Tvojej svätej ruky
prijímame,
ktorý z Tvojej vôle dostávame.
Vďaka Ti, Pane, že ho máme
dostatok,
požehnaj nám aj ten zostatok.*

*Daj, Pane, aby sme si ho vedeli
vážiť.*

*Daj, aby sme si ho museli
zaslúžiť.*

*Požehnaj, Pane, ním naše stoly,
aby naše srdcia žili len v Tvojej
svätej vôli.*

*Baránku Boží, chlieb nášho
života,*

Ty si naša Pravda a milota.

*Nasýt' nás chlebom svojej
milosti,*

*aby sme neboli ustráchaní deň
čo deň,*

*pred nedostatkom nás uchráň
a ho odožeň.*

*Ty, Pane, si Darca všetkého
dobrého,*

ó, Pane môj, či si to zaslúžime?

*Odpusť, Pane, a Otče môj,
ak sa s inými nepodelíme.*

*Ako sa Ti ja, Pane, len odvdá-
čím,*

že Ty ma sýtiš deň čo deň?
Baránku Boží, drahý môj Pane,
aké sväté je Tvoje ramä.
Vďaka Ti, Pane, že Ťa mám.
Som na to hrdá a z hlbokosti
srdca sa Ti klaniam.

Chlieb môjho života, drahý môj
Pane,
nech všetko podľa Tvojej vôle sa
mi stane.
Ďakujem Ti za Tvoju lásku
a ochranu,
ďakujem Ti za otvorenú nebeskú
bránu.
Že až ma raz pozveš k sebe,
umožniš mi prístup v nebe.
Amen.

STAŇ SA ČLENOM SPEVOKOLU

Som členkou reformovaného
zboru v Košiciach a zároveň aj
členkou spevokolu Jána Kalvína.

Zatiaľ som tá, ktorá prišla ako
posledná členka. Zatiaľ.

Budem trochu poetická
a poviem:

„Tak ako žalmista tancoval
v radosti,

s gitarou vyspieval šťastie
i bolesti.“

V dnešnej dobe zvykneme rela-
xovať rôznymi spôsobmi. K môjmu
relaxu okrem iného patrí od istej
chvíle aj spev. Spev v našom spe-
vokole. Výborne sa odreagujem
od denných problémov a okrem
toho - stretnem sa s milými ľuďmi.
Aj Vám ponúkam možnosť pripojiť
sa k nám. Ako? Veľmi jednodu-
cho. Stačí nabrať trošku odvahy
a nasmerovať svoje kroky na faru,
vždy vo štvrtok o 17 hod. Naš spe-
vokol tvorí len 13 ľudí rôznych pro-

fesii, ale jedno máme spoločné –
oslavujeme meno Božie spevom.
Svoje hlasy cibříme pod vedením
našho skúseného kantora.

„ V objatí ľudských rúk pocítim
lásky dar,

ktorý si, Bože náš, medzi nás
rozosiť.“

Ešte stále váhate prísť medzi
nás? Nebojte sa! Žiadne prijímacie
skúšky. Vyskúšajte to! Stačí trocha
chcenia, chuti do spevu a...

„ Tak pôjdeme s piesňou chvál
do ulíc našich dní,

až chorál radosti do srdc sa roz-
vodní.“

Potrebujeme rozšíriť naše rady,
máme ešte dosť voľných miest na
sedenie. Potrebujeme hlasy žen-
ské aj mužské! Potrebujeme sop-
rán aj alt, ale aj tenor, bas a bary-
tón! Potrebujeme práve Vás.

„ Tak bude znieť aj posledný
chorál radosti

a môžeme s nádejou vykročiť
k večnosti!“

Do nášho spevokolu som prišla
ako posledná členka. Zatiaľ.

Milena

Soňka Červeňáková PRE PÁNA

Ved' Ty, Pane, rád ma máš
a všetku silu mi dáš.
Všetko, čo mi treba,
je len kúsok z neba.
Ty všetku silu mi dávaš
a s úctou sa ku mne správaš.
Ty si moja všetka sila
ako mamka dobrotivá.
Takto sa Ti odvdáčujem,
do kostola vykračujem.
Ako hviezda, ako dážd',
každý deň ma rád vždy máš
a všetko mi navždy dáš.

(10 rokov)

LETNÁ KRM 2010 V PALÍNE

Všetko sa to začalo v piatok 2.
júla. Od dlho očakávaného odo-
vzdania vysvedčení uplynuli už dva
dni. Práve tie, ktoré nás delili od tej-
to zaujímavej cesty, na konci ktorej
nás čakalo veľa zážitkov a lepšie
spoznanie Pána Boha. Okolo štvr-
tej poobede sme sa všetci účastní-
ci stretli na autobusovej stanici. Už
tradične sme sa čakali na nástu-
pišti číslo 25. Prišlo nás dosť, no
dievčatá mali jasnú prevahu. Chvíle
čakania na autobus sme si sprí-
jemňovali rozhovormi a úvahami
o plánoch cez prázdniny a podob-
ne. Keď už na nástupište dorazil
naš dopravný prostriedok, rozlúčili
sme sa so známymi a nechali sme
sa odviezť na stanicu v Michalov-
ciach, kde sme prestúpili na auto-
bus, idúci do Palína.

Od zastávky nás čakala krátka
cesta do miestnej školy, kde sme
mali byť ubytovaní. Jedna malá po-
vinnosť, ktorú sme museli urobiť
ešte predtým, než sme sa rozprá-
chli

do izieb, bola povinná registrácia. Po nej sme od organizátorov dostali obálky s číslami, podľa ktorých sme mali byť zaradení do skupiniek na stíšenia, privesky a lístky na stravu.

Po krátkom oddychu sme sa všetci zišli na mieste pred školou, ktorému miestni hovorili „hlavný plác“. Pán farár Marek Kačkoš s megafónom nás podľa čísel na obálke porozdeľoval do skupiniek. Našou prvou úlohou v skupinke bolo uhádnuť podľa rôznych indícií meno svojho vedúceho. Skupinky, ktoré to uhádli správne, dostali za odmenu čokoládu, no ani tým neúspešným skupinkám neostal nikto nič dlžný. Aj ony si prišli na svoje. Skupinka už so svojim vedúcim sa pobrala na nejaké tiché miesto, kde vedúci skúšal naše vedomosti o Dávidovi. Bolo to pár otázok z Biblie.

Po večeri nasledovala hlavná téma, ktorou bol už spomínaný Dávid, jeho viera v Boha a skutky. Deň sme ukončili predstavovaním družstiev, zúčastňujúcich sa na miniolympiáde, kde každé muselo predstaviť svoju vlajku, tričká a veršik. Zaspievali sme chvály a kto chcel, mohol ísť spať. Koho driemoty ešte neľahali, ostal vonku, kde si mohol s ostatnými účastníkmi pokecať do neskorých večerných hodín.

Nasledujúce ráno nás nový deň pozdravil poriadnou prietržou mráčien. Blýskalo sa až strach. Našťastie, keď sme už mali oficiálne budiček, pršať prestalo. Mohli sme ísť pokojne na raňajky do vedľajšej budovy, po ktorých nasledovalo skupinkové stíšenie. Na „hlavnom pláci“ sa neskôr hovorilo na tému: „Tu som ja, pošli mňa.“ Hovorilo sa aj o tom, ako máme načúvať Božím prikázaniam, riadiť sa Bibliou a pri dôležitých veciach nebyť zbabelcom, ale spoľahnúť sa na Božie vedenie. Boh pozná naše silné aj slabé stránky, a preto najlepšie vie, čo sme schopní dokázať a čo nie.

Aj keby nás vystavil situácii, ktorá sa nám zdá neprekonateľná, musíme mať na pamäti, že pre Boha neexistuje žiadny nevyriešiteľný problém, preto sa k nemu máme obracať vždy s vierou a v modlitbách prosiť o silu vyriešiť nezdar.

Po obede nasledovali semináre a po nich olympiáda. Mali sme na výber z troch seminárov, väčšina Košičanov však išla na seminár, ktorý viedla Peťa Pituková z Bidooviec. Hovorila o svojom veľmi silnom a zaujímavom vzťahu s Bohom a o tom, ako cítila vedenie Svätého Ducha, keď sa blížila k jednému bezdomovcovi na vozíčku, v ktorom oživila starú túžbu po poznaní Boha. Pomodlila sa s ním a to mu pomohlo zmeniť sa k lepšiemu.

Na olympiáde bol prvou disciplínou futbal, ktorý si zahráli naši chlapci. Nanešťastie sme hneď prvý zápas so Záhorom prehrali 0:7. Nasledujúce zápasy skončili podobne, len s menším bodovým rozdielom. Volejbal tiež nebol žiadna sláva. Z iných disciplín sme súťažili aj v skoku do diaľky, hode kriketkou, štafete na 400 metrov a behu na 40 metrov.

Večernou témou bol Dávid a Goliáš, poňatý z trocha iného uhla. Dávidom sme mali byť my a Goliáša predstavoval náš hriech, ktorý sme mali s pomocou Boha poraziť.

Na veľký papier sa nakreslila silueta postavy, do ktorej sme vpisovali zlé ľudské vlastnosti, ktoré sa protivia Bohu. Nakoniec sa odváživci, ktorí sa rozhodli v tej chvíli skončiť s nejakým svojím hriechom, postavili a symbolicky hodili do make ty kameň. Týmto gestom sme dali sobote posledné zbohom.

Nedeľu sme začali bohoslužbou v palínskom kostole. Kázeň mala pani seniorka M.Meňkyová. Hovorila na tému: Tu som ja, pošli mňa. Po bohoslužbe sme mali dosť dlhú pauzu, prerušenú iba obedom, ktorá sa skončila o 15:00 začatím Veľkej hry. Keďže pršalo, začali sme ju pod dáždnikmi. Hra bola rozdelená na viacero samostatných úloh. Prvou úlohou bolo na veľký papier pastelkou obkresliť čo najviac štátnych poznávacích značiek okolo stojacich áut, v druhej úlohe sme mali od miestnych obyvateľov vypýtať čo najviac úradných pečiatok. Tretia úloha pozostávala z interview, ktoré sme mali viesť s okoloidúcimi a pýtať sa ich, či oni, alebo niekto z ich rodiny má narodeniny v mesiaci jún. Štvrtá úloha bola asi najťažšia. Znova sme sa mali pýtať ľudí, no tentokrát na to, či veria v Ježiša a ak áno, tak prečo. U ľudí sme sa však nie vždy stretli s pochopením, keďže túto otázku považovali za veľmi osobnú. Ako doplnkovú úlohu sme mali

podľa indícií z rôznych častí dediny zostaviť jedno telefónne číslo a naň zavolať. Zdvihol nám pán farár Marek Kačkoš a povedal nám, že máme zájsť za jednou 86-ročnou paňou a porozprávať sa s ňou.

Stará teta sedela sama v osamelej izbičke nie veľkých rozmerov, do ktorej nás doviedla jej dcéra. Veľmi sa nám potešila. Ako sama povedala, je šťastná, že toľko mladých ľudí sa aj v tomto storočí rozhodlo hľadať Krista. Porozprávala nám svoj príbeh: pôvodne bola grécko-katolíčka, no pravú vieru objavila až pri reformovaných. Najprv k nim nesmelo chodila len na biblické hodiny, neskôr sa pre ňu aj pravidelné nedelňé bohoslužby stali samozrejmosťou. Zaujímavý bol aj príbeh jej manžela. Porozprávala nám, ako kedysi poctivo chodil do kostola a modlil sa. Obrat nastal až potom, čo ho farár zverboval do vojny. Farár, osoba, ktorá by mala vždy ísť príkladom, hľadať kompromisy a nepodporovať násilie, ho dotlačila aj s inými mužmi z dediny na bitevné polia druhej svetovej vojny. Nejakým zázrakom sa mu podarilo ujsť a odvtedy až do svojej smrti neprekročil brány kostola. Dôvod mal čisto prozaický: nechcel počúvať tých ľudí, ktorí v kostoloch ľudom hovorili s Bibliou v ruke o bratskej láske, svornosti, láske a mieri, pričom niektorým boli bližšie svetské hodnoty ako duchovné a v skutočnosti podporovali vojnu. Nemal však hádzať všetkých farárov do jedného vreca. Jeho manželka si však všimla, že aj keď nechodil do kostola, stále ostal otvorený Bohu. Ako to zistila? Občas ho prichytila, ako niekde zašitý so záujmom listuje stránky Biblie. Tesne pred smrťou si dal zavolať pána farára a spolu sa pomodlili.

Pred večerom nám prišla Maruška Kožlejová odprezentovať svoju novú knihu, v ktorej písala o svojej ceste do Anglicka a o Božom vedení vo svojom živote. Vonku sme mali

mať aj prezentáciu o misii v Afrike, avšak pre nepriazeň počasia sme ju pozerali v školskej telocvični. Tu nám aj najhorlivejší mládežník Freddy povedal svoje svedectvo. Bolo zaujímavé počúvať, ako ho Boh počas rôznych kresťanských akcií oslovoval, až nakoniec ho plne prijal do svojho srdca.

Keďže toto bol posledný spoločný večer, rozhodli sme sa vychutnať si ho. Po skupinkách sme zostávali vonku, keď sa už po polnoci ochladilo, premiestnili sme sa do školy. Niektorí vytrvalci sa dokázali rozprávať až do tretej ráno.

Pondelok sa začal tradične skupinkami. Poobede sa dohrávalo finále vo futbale a volejbale, vyhlásili aj turnaj v streľbe zo vzduchovky. Poobede sme sa zbalili a v miestnosti, kde sme spali, sme urobili poriadok a posfukovali nafukovačky. Akurát sa na ihrisku hralo finále vo volejbale a futbale, keď sme sa všetci vybrali na zastávku. V Michalovciach sme prestúpili na autobus do Košíc a nechali sme sa ním unášať horami a dolami smerom k vytúženým domovom.

Nika Konrádiová

LETNÁ VÍKENDOVKA 20.-22.8.2010 V TUŠICIACH

Keď ma oslovili, aby som napísala článok o tom, čo som prežila na víkendovke v Tušiciach, mala som rôzne pocity. Zo začiatku som si hovorila: „Idú kamaráti, tak pôjdem aj ja.“ No keď sme tam prišli, našla som v sebe nejaký pokoj a pocit, že Boh si ma tam zavolať, nie kvôli kamarátom ale preto, že so mnou chce niečo podniknúť. Program bol naplnený rôznymi aktivitami a hrami, pri ktorých sme sa dosť nasmiali ale aj narápili. Konali sa aj rôzne športové aktivity. Ďalej sme spievali piesne, v ktorých sme mohli vyvyšovať, chváliť a oslavovať Pána alebo prednáškami, či seminármi, z ktorých som si veľa zapamätala, poučila sa a zistila, ako veľmi Bohu na nás záleží. Prvá prednáška bola na tému „Ak ľud môjho mena sa pokorí...(2Kr 43;1-7)“, mal ju Paľo Gurbáľ a táto téma bola zároveň aj témou víkendovky. Seminár s Fredym Orenčákom, ktorý sa konal v prírode pod zbúraným mostom v Tušiciach bol o tom, že Boh nás má rád takých, akí sme. Posledná prednáška, ktorú mala Mariška Brecková, zahŕňala aj divadielko. Herci boli super. Bolo to vtipné

a poučné. Prednáška bola z Iz 43, 1-7. Táto víkendovka ma duchovne naplnila a pocítila som v sebe radosť a istotu, že patrí niekomu tak úžasnému a silnému, ktorý ma stále ochráni. Na záver sa chcem touto cestou poďakovať všetkým, ktorí túto víkendovku zorganizovali a odkázať im že bolo super!

Gabika Gašparová

SENIORÁRNA MLÁDEŽ

Možno ste už z článkov v našom Zborovom liste alebo z oznamov zaznamenali, že sa stalo pomaly pravidlom, že takmer každý mesiac počas školského roka sa konajú v Košiciach alebo okolitých zboroch stretnutia mládeže. Podobné stretnutia sa konajú aj pre zbory v okolí Michaloviec. Zúčastnila som sa jedného takéhoto stretnutia a rada by som sa s Vami podelila o zamyslenie, ktoré nám predniesol pán senior Juraj Brečko.

Stretnutie sa uskutočnilo prvý piatok v septembri a zúčastnilo sa ho približne 40 a viac mladých ľudí. Ako niekto z prítomných povedal – začalo sa opatrne v malej sále a o chvíľu sa bude potrebné presunúť do kostola, aby sa všetci pomestili. Zišli sa tam mladí z domáceho zboru, a to najmä stredoškolská mládež, pochádzajúca od Tušíc až po vzdialený Záhor a Bežovce pri ukrajinských hraniciach. Keďže to bolo prvé poprázdňinové stretnutie, aj zamyslenie bolo na školskú tému – bolo o poctivosti a čestnosti, teda o vlastnostiach, ktorými by sme sa mali prezentovať nielen pri návšteve kostola, ale aj v našom bežnom živote - pri kontakte s ľuďmi, ktorí možno nie vždy majú pravdivý obraz o Bohu a kresťanstve. Bolo nám prezentovaných niekoľko veršov, ktoré nás vyzývajú, aby sme dávali cisárovi, čo je cisárovo a Bohu, čo je

Božie, aby sme premýšľali o tom, čo je čestné a spravodlivé. Tieto vlastnosti sa veľmi výrazne prejavajú aj v škole podľa toho, ako sa študent postaví k OPISOVANIU. Je to privlastnenie si niečoho, čo mi nepatrí, a teda krádež a porušenie jedného z Božích prikázaní. Tento „malý“ podvod neskôr vedie k podvádzaniu v živote, keď už aj nie sme študenti. Vtedy to nemusí mať za následok len vylepšenie si svojej pozície v očiach učiteľa, no môže to ovplyvniť ekonomickú situáciu štátu. Peter Staněk, člen SAV, sa pre jeden denník vyjadril, že „Keby mali Gréci korupciu ako je vo Fínsku, teda 2%, deficit ich verejného sektora by bol 4% a nie 9%.“ Určite by tým ušetrili veľa problémov a nielen sebe. S podvodmi sa stretne aj vo vrcholovom športe – Thierry Henry a jeho gól daný rukou. Športovec vedel, že gól nebol daný podľa pravidiel, no keďže ho rozhodca uznal, nepriznal sa k tomu počas zápasu a neskôr sa vyjadril, že ak tento gól uznal rozhodca, je to problém, ku ktorému by sa mal vyjadriť práve on. Podobne brankár Manuel Neuer nepriznal, že lopta bola za bránkovou čiarou a tváril sa, akoby to ani nebol gól a v zápase sa ďalej pokračovalo. Spôsobili tým možno dočasnú radosť svojmu tímu, no ich podvod bol odhalený.

Nám sa môže zdať, že malý podvod v škole je zanedbateľný a ako žiaci sme boli veľmi radi, ak si ho vyučujúci nevšimol. No je tu Niekto, kto vidí každý náš skutok a aj každú našu myšlienku. Preto bolo toto zamyslenie ukončené výzvou „Neodpisovať!“ a ja by som k nemu rada pridala: „nepodvádzajte“.

Mária Kaduková

KREŠŤANSKÝ HUMOR

Otec sa pýta svojej dcéry:

- Tak čo ešte chceš? Jano ťa požiadal o ruku, ja som súhlasil, dal som ti veno... Čo odo mňa ešte očakávaš?
- Ja by som nechcela opustiť mamičku! – Odpovedá dcéra.
- Výborne, budem rád! Tak si ju zober so sebou!

Vybrala: Mgr. Erika Domonkošová

BLAHOŽELÁME

Vďačnosť za život, zdravie a požehnanie mohli v uplynulom štvrtroku prejaviť Pánovi títo naši členovia:

- 11. VII. 1945 – Jolana Čopová,
- 13. VII. 1935 – Margita Gazdová,
- 15. VII. 1945 – Mária Fuzerová,
- 23. VII. 1950 – Mária Alexyová,
- 14. VIII. 1940 – Anna Andričíková,
- 16. VIII. 1945 – Mária Knežová,
- 12. IX. 1935 – Anna Ščerbáková,
- 12. IX. 1935 – Helena Šebestová,
- 15. IX. 1940 – Katarína Sabolová,
- 20. IX. 1945 – Ján Mihaľov,
- 22. IX. 1945 – Ľudovít Gál,
- 23. IX. 1945 – Gabriel Szakál.

Všetkým našim oslávencom srdečne blahoželáme a prajeme im, aby ich nič neodlúčilo od lásky Božej, zjavenej v Ježišovi Kristovi.

Vedenie zboru a Redakčná rada

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

Pravidelné bohoslužby

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ, 17:00,
vysluhovanie Svätej Večere Pánovej 8:30
Streda: 17:00

Biblické hodiny

Dospelí: štvrtok 16:00
Mládež: piatok 17:00

Skúška spevokolu

Štvrtok: 17:00

Úradné hodiny

Utorok 9:00 - 13:00
Streda 9:00 - 13:00
Štvrtok 14:00 - 18:00
Piatok 9:00 - 15:00

TEŠILI SME SA S RADUJÚCIMI SA A PLAKALI SO SMÚTIACIMI

KRSTY:

21.7.2010: Martin Kuchta (dospelý)
21.7.2010: Ivana Scholze (dospelá)
5.9.2010: Bruno Kulčár
19.9.2010: Alex Kernaševič
3.10.2010: Patrik Staroň
10.10.2010: Lara Rác
10.10.2010: Tara Rác

SOBÁŠE:

24.7.2010: Martin Kuchta a Ivana Scholze
14.8.2010: Drahomír Hrkal a Veronika Molnárová

POHREBY:

2.7.2010: Peter Kocsis (1993)
23.7.2010: Irina Rumplerová (1923)
30.7.2010: Jozef Surovec (1950)
23.8.2010: Alžbeta Cverňáková (1924)
27.8.2010: Mária Hornáková (1920)
14.9.2010: Helena Mašlejová (1944)
4.10.2010: Margita Wieningerová (1921)

ŽIL RAZ BOHATÝ MUŽ

Žil raz bohatý muž, ktorý i pred smrťou myslel len na to, na čo celý život – na peniaze. A tak, keď cítil, že sa mu blíži koniec, z posledných síl si uvoľnil šnúрку, ktorú nosil na krku, odviazal z nej kľúč. Zavolať slúžku a prikázal jej, aby odomkla truhlu pri jeho posteli a do nej vložila veľký mešec s peniazmi. Keď zomrel, v nebi uvidel dlhý stôl, na ňom najvyberanejšie jedlá.

- *Povedzte mi, čo stojí chlebiček so šunkou? – spýtal sa. Odpovedali mu: Jednu korunu.*

- *A syr? – Tiež. – A táto nátierka? Všetko za korunu.*

- *Lacné, veľmi lacné – usmial sa a nabral si plný tanier. No keď chcel platiť korunou, predavač mu ju odmietol vziať.*

- *Deduško, málo si sa toho v živote naučil!*

- *Čo to má znamenať? – hovorí starec, - nie sú moje mince dosť dobré?*

A tu počul odpoveď: Prijímame len peniaze, ktoré si niekomu daroval.

*Zdroj: Internet
Vybrala: Jolana Juhásová*

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY, VYUŽITE PRÍLEŽITOSŤ

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebuje.

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.
Tel: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, e-mail: refzborkesk@centrum.sk, www.refzborke.szm.sk